

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 3To/9/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8523010054  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8523010054.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Vladimíra Monoka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.09.2025 v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/11/2023 zo dňa 17.01.2025, takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- dňa 26.04.2022 v čase okolo 07:45 hod., viedol nákladné motorové vozidlo VOLKSWAGEN CADDY, evidenčné číslo C. XXX D. v meste E. F., kde cúval s vozidlom po neoznačenej príjazdovej účelovej ceste nachádzajúcej sa na parcele G. XXX/X, v smere od ulice H. I. v E. F. na ulicu J. v E. F., kde v tom čase poškodená K. J. prechádzala zhruba po strede tejto príjazdovej účelovej cesty v smere od ulice H. I. kolmo na vedľajšiu prístupovú cestu v smere cúvania obžalovaným vedeného vozidla, kde si obžalovaný A. B. nevšímal náležité situáciu za vozidlom a napriek nedostatočnému rozhľadu nezaistil bezpečné cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby, v dôsledku čoho narazil zadnou ľavou časťou vozidla do K. J., ktorá následkom nárazu padla na zem, kde jej po páde na zem obžalovaný vozidlom - ľavým zadným kolesom prešiel po nohách, čím poškodenej K. J. spôsobil zlomeninu vnútorného členku pľšťaly vľavo bez posunu úlomkov s hlbokou odreninou nad vnútorným členkom - z medicínskeho hľadiska zranenie ťažké; ťažké pomliaždenie predkolenia a členku a viacpočetné kožné odreniny v oblasti pravého predkolenia, vonkajšieho členku a pravého kolena - z medicínskeho hľadiska zranenia stredne ťažké a tržnú ranu dlane pravej ruky s kožnými odreninami dlaní oboch rúk a pomliaždenie pravého lakťa - z medicínskeho hľadiska zranenia ľahké, ktoré zranenia si objektívne vyžiadali u poškodenej liečenie a práceneschopnosť od 26.4.2022 do 20.11.2022 vrátane, počas ktorej doby viac ako po 42 kalendárnych dní závažne ovplyvňovali obvyklý spôsob jej života; zároveň obžalovaný svojím konaním spôsobil škodu E. L. vo výške 2.590,40 eur pozostávajúcu z ňou K. J. vyplatených dávok nemocenského poistenia a škodu vo výške 2.685,65 eur spoločnosti M. N. L., K. pozostávajúcu z ňou vyplatených úhrad nákladov za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenej K. J.; pričom vyššie uvedeným konaním obžalovaný porušil dôležité povinnosti uložené mu ako vodičovi motorového vozidla podľa § 4 ods. 1 písm. c/, písm. e/, § 4 ods. 2 písm. h/, § 22 ods. 2, ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku, a to závažným spôsobom podľa § 137 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. s/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku.

Za to súd obžalovanému uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 24 mesiacov. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 36 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 2.685,65 eur poškodenej M. N. L., K., pozostávajúcu z úhrady nákladov za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenej K. J.. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú K. J. s jej nárokom na náhradu škody z titulu nevyplateného príspevku na stravu a z titulu úhrady nájomného odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný a to tak proti výroku o vine ako aj proti výroku o treste. S rozsudkom nesúhlasil, uviedol, že pravidelne zásobuje mäsovými výrobkami predajňu E., ktorá sa nachádza na ulici H. I., jediná prístupová cesta pre zásobovanie predajne vozidlom je neoznačená cesta medzi bytovým domom, v ktorom sa nachádza predmetná predajňa a lekáreň, pričom súbežne s prístupovou cestou je vybudovaný chodník pre chodcov. Cez túto prístupovú cestu sa zásobujú viaceré prevádzky, ktoré sa nachádzajú v predmetnom bytovom dome, zásobovanie sa vykonáva tak, že je potrebné nacúvať motorovým vozidlom po danej príjazdovej ceste v smere od ulice Obrancov mieru, na konci tejto príjazdovej cesty zastaviť a vyložiť tovar, čo chcel urobiť aj v inkriminovaný deň. Vzhľadom na priechodnosť tejto príjazdovej cesty začal cúvať motorovým vozidlom Volkswagen CADDY, ide o menšie dodávkové motorové vozidlo, ktoré v zmysle platných právnych predpisov nemusí mať zabudované výstražné cúvacie zvukové zariadenie a pri cúvaní nemusí byť zabezpečená náležite poučená osoba. Pri cúvaní sa pohyboval maximálne opatrne a pomaly sledoval cestu v spätných zrkadlách. V čase začatia cúvania po príjazdovej ceste sa na tejto nenachádzali žiadne osoby, nikoho nevidel ani v spätných zrkadlách. Pokiaľ by zbadal nejakú osobu, rozhodne by zastavil, pretože jeho rýchlosť bola veľmi malá, necítil ani žiaden náraz s vozidlom do niekoho. Až keď zastavil, zbadal, že pod vozidlom leží žena. Venoval náležitú pozornosť cúvaniu s predmetným motorovým vozidlom, v skutočnosti náležite sledoval situáciu na ceste za sebou v spätných zrkadlách. Predmetnú chodkyňu nemohol vidieť, pretože táto sa pohybovala zrejme rýchlejšou chôdzou, ako určil znalec z oblasti dopravy. Táto prechádzala stredom zásobovacej prístupovej komunikácie a zrejme nereagovala na cúvajúce auto aj napriek tomu, že vozidlo vydávalo výrazne hlasné zvuky, a teda aj chodkyňa, ktorá išla stredom príjazdovej cesty, pokiaľ by trochu vnímala svoje okolie, musela počuť, že po príjazdovej ceste ide osobné motorové vozidlo. Nie je pravdou, aby si nevšimol situáciu za vozidlom počas cúvania aj v ľavom spätnom zrkadle, pričom sa pri cúvaní na príjazdovej ceste nikto nenachádzal. Chodkyňa je účastníčkou cestnej premávky tak ako aj vodič a teda, keďže cúval po komunikácii, ktorá je zaradená do sietí miestnych ciest, chodkyňa nemala na ceste vôbec čo robiť, vzhľadom na to, že na pravej a ľavej strane je chodník, po ktorom mohla bezpečne prechádzať, nie stredom vozovky. Chodkyňa nič nebránilo, aby išla po chodníku, či už po ľavej alebo po pravej strane a rozhodne neporušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom, t. j. ohrozenie chodca na chodníku pri odbočovaní, pri vchádzaní na cestu alebo pri otáčaní alebo cúvaní podľa ustanovenia § 137 ods. 2 písm. u/ zákona č. 8/2009 Z. z. Vozidlo, ktorým zásoboval spomínanú predajňu, vydávalo značný hluk, čo bolo zreteľné aj na CD zázname pri vykonaní rekonštrukcie priebehu dopravnej nehody. Poškodená ako chodkyňa, ktorá prechádzala cez prístupovú cestu vôbec nereagovala na jeho motorové vozidlo, pričom sa mala podľa jeho názoru pohybovať po chodníku, prípadne cez cestu prechádzať na vyznačenom mieste, nie svojvoľne prechádzať cez cestu, kde sa jej chcelo. Poukázal na stranu 25 znaleckého posudku D. A. L., kde znalec konštatoval, že chodkyňa vôbec nereagovala na jeho cúvajúce vozidlo, pričom vozidlo je značne hlučné aj bez osobitného zvukového znamenia. Ak by chodkyňa venovala náležitú pozornosť situácii na vozovke, vedela by zareagovať na cúvajúce vozidlo nachádzajúce sa za ňou. Aj počas samotnej rekonštrukcie poškodená uviedla, že sa veľmi ponáhľala a tým je podľa názoru odvolateľa dôvodné domnievať sa, že nevenovala dostatočnú pozornosť situácii na vozovke, pričom k stretu vozidla s chodkyňou došlo až pri zastavovaní vozidla za účelom vykládky tovaru. Žiadne zásobovacie vozidlá, ktoré zásobujú lekáreň a obchodné prevádzky nachádzajúce sa v bytovom dome na ulici Obrancov mieru, nepoužívajú osobu, ktorá zabezpečuje cúvanie, ako to následne viackrát sledoval, pretože je tam dostatočný rozhľad, tak pre chodcov, ktorí musia vidieť cúvajúce vozidlá ako aj pre vodičov, ktorí s motorovými vozidlami cúvajú, pokiaľ však niekto náhle nevstúpi na vozovku a do jazdnej dráhy motorového vozidla, čo sa pravdepodobne stalo aj v danom prípade. Poukázal na ustanovenie § 52, § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., v ktorom je uvedené, že pred vstupom na vozovku sa musí chodec presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva. Odvolateľ ďalej uviedol, že sa

nestotožnil so záverom napadnutého rozsudku, že porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) a písm. e) zákona č. 8/2009 Z. z., pretože v skutočnosti sa plne venoval vedeniu vozidla a sledoval situáciu v cestnej premávke, dbal na zvýšenú opatrnosť tak voči cyklistom ako aj chodcom. Taktiež sa nestotožnil s názorom súdu, že ako vodič porušil § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 8/2009 Z. z. v ktorom je doslovne uvedené, že vodič nesmie ohroziť chodcov na chodníku pri odbočovaní, pri schádzaní na cestu a pri otáčaní alebo pri cúvaní. V danom smere uviedol, že v skutočnosti sa nejednalo o chodník, ale o reálnu vedľajšiu prístupovú cestu, ktorá slúži na zásobovanie jednotlivých prevádzok, či už mäsiarne a potravín alebo lekární. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. je uvedené, že chodec je povinný používať predovšetkým chodník, po chodníku sa chodí vpravo. Obhliadkou na mieste samom ako aj vykonanou rekonštrukciou bolo preukázané, že vedľa prístupovej cesty sa nachádza chodník a pokiaľ by poškodená išla po chodníku vpravo, rozhodne by nedošlo k stretu, k zrážke s jeho motorovým vozidlom. Ďalej poukázal na ustanovenie § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., podľa ktorého pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať, ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany. Nie je pravdou, že pri cúvaní nevenoval náležitú pozornosť vedeniu vozidla, ako aj sledovaniu situácie v cestnej premávke. V skutočnosti sa viackrát presvedčil, že v momente začatia cúvania na príjazdovú cestu sa na vozovke nenachádzajú žiadni chodci, cúval veľmi opatrne a pomaly. Práve chodkyňa, ktorá prechádzala po prístupovej ceste a nie po chodníku, ktorý sa nachádza bezprostredne vedľa prístupovej cesty, nevenovala náležitú pozornosť jednak chodci a porušila svoju povinnosť prednostne použiť chodník a nie cestu, čo vyplýva aj z jej tvrdenia, že sa veľmi ponáhľala, nevenovala tak podľa názoru odvolateľa dopravnej situácii náležitú pozornosť, čo nakoniec viedlo k danej nešťastnej udalosti. Konaním pred súdom prvého stupňa nebolo náležite preukázané, aby čo aj len z nedbanlivosti spôsobil poškodenú K. J. ťažkú ujmu na zdraví, čím nie sú naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu, ktoré sa obžalovanému napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa dáva za vinu. Navrhol preto, keďže rozsudok považuje za nezákonný a arbitrárny, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, respektíve, aby ho s prihliadnutím na zásadu in dubio pro reo spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil. Taktiež uviedol, že je mu ľúto, že došlo k zraneniu poškodenej, ktorej on nechcel spôsobiť žiadne zranenia a hneď po danej udalosti, keď bola poškodená prevezená do blízkej nemocnice, sa jej bol ospravedlniť a ospravedlnil sa aj pri vykonaní rekonštrukcie.

Na základe takto riadne, včas a oprávnenou osobou podaného odvolania krajský súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Tr. poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Súdu vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým a následne i právnym záverom. Snáď je potrebné súdu prvého stupňa vytknúť menšie pochybenie, keď do skutkovej vety uviedol, že obžalovaný spôsobil svojím konaním škodu zdravotnej poisťovni a E. L., spôsobenie majetkovej ujmy pri trestnom čine ublíženia na zdraví vychádzajúc zo znenia § 157 Tr. zákona totiž nepatrí do skutkovej vety rozsudku (a ani obžaloby).

Dokazovaním vykonaným pred súdom prvého stupňa bolo nepochybne preukázané, že k dopravnej nehode došlo tak, že obžalovaný ako vodič viedol vozidlo Volkswagen Caddy evidenčné číslo C., ktoré je podľa evidencnej karty vozidla nákladným vozidlom, pričom viezol tovar do predajne mäsa, kde po príjazdovej ceste cúval, zhodne tak uviedla aj poškodená, že išla k lekárovi po uvedenej ceste približne po jej strede, keď do nej zozadu od chrbta narazilo vozidlo, ktoré ona nevidela, následne spadla, vozidlo jej prešlo po pravej nohe a večer videla, že mala otláčok pneumatiky aj na ľavej topánke, z čoho usúdila, že vozidlo jej muselo prejsť aj po jej ľavej nohe, po členku. Poškodená uvádzala, že vozidlo následne išlo dopredu a ešte raz jej prešlo po nohe, obžalovaný pohyb vozidlom dopredu poprel.

Sporným v posudzovanom prípade nebolo ani to, že došlo k nárazu vozidla zadnou ľavou časťou do K. J. a sporným nebolo ani to, že poškodenej J. pri tejto nehode vznikla zlomenina vnútorného členka píšťaľy

vľavo bez posunu úlomkov s hlbokou odreninou nad vnútorným členkom, ktoré je ťažkým zranením, taktiež vzniklo ťažké pomliaždenie predkolenia a členku a viacpočetné kožné odreniny v oblasti pravého predkolenia, vonkajšieho členka a pravého kolena, tržná rana dlane pravej ruky s kožnými odreninami dlane oboch rúk a pomliaždenie pravého lakťa, ktoré si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť po dobu viac ako 42 kalendárnych dní.

Obžalovaný odvolaním napadol podľa neho nesprávny záver okresného súdu o tom, že by on zapríčinil túto dopravnú nehodu. Obžalovaný v podanom odvolaní uviedol, že v uvedenom mieste zásobuje predajňu tovarom už päť rokov, vždy k zadnému vchodu do predajne cúval, pričom počas cúvania sledoval situáciu za vozidlom v oboch bočných spätných zrkadlách, stredné zrkadlo vo vozidle nie je, pretože vozidlo má vzadu skriňu, v uvedenom mieste bežne zásobujú aj iné vozidlá bez toho, aby mali pri cúvaní pribrať ďalšiu osobu. Obžalovaný uviedol, že nie je žiadny dôvod, aby poškodená išla po strede cesty, keďže je tam dosť široký chodník, po ktorom mohla ako chodkyňa ísť, je to cesta a poškodená ako chodec mala dodržať ustanovenia zákona, mala ísť po ľavej strane. Pri cúvaní pozeral do pravého aj do ľavého spätného zrkadla, náraz bol však taký minimálny, že ho ani necítil a až keď vystúpil, videl, že tam poškodená leží na zemi. V prvom momente si ani neuvedomil, že bol na vine. Pomohol naložiť poškodenú na vozík, následne išiel za ňou a zavolať políciu. Počas cúvania bolo už denné svetlo, bolo len zamračené, na tej ceste nebol nikto, pozrel a nikoho nevidel. Pri výpovedi však obžalovaný priznal aj to, že pri cúvaní sa viac zameril na pravé spätné zrkadlo, pretože po pravej strane bol obrubník, kým po ľavej strane bol 3 metre široký priestor cesty.

Výpoveď obžalovaného v tom, že sledoval situáciu za vozidlom v oboch spätných zrkadlách, však bola vyvrátená vyšetrovacím pokusom, z ktorého vyplynulo, že pokiaľ by obžalovaný sledoval situáciu za vozidlom, ktorým cúval, musel by poškodenú vidieť, obžalovaný však primárne sledoval situáciu len v pravom spätnom zrkadle, kde mal prekážku obrubník, čo napokon obžalovaný aj uviedol vo svojich výpovediach. Obžalovaný situáciu v ľavom spätnom zrkadle dostatočne nesledoval, pretože zo záverov vykonanej rekonštrukcie plynie, že mal výhľad v ľavom spätnom zrkadle na účelovú komunikáciu za ním, v mieste, kde sa pohybovala poškodená. K odvolacím námietkam obžalovaného je treba predovšetkým zdôrazniť, že na uvedenú prístupovú cestu mali iné vozidlá vjazd zakázaný, okrem vozidiel zásobovania, nešlo teda o bežnú vedľajšiu cestu, po ceste vozidlá chodili iba výnimočne, popri ceste na chodníku parkovali vozidlá a boli tam aj kvetináče. Cesta bola prázdna, oproti poškodenej nešlo žiadne vozidlo, popri budove parkovali iné vozidlá, chodkyňa mala na miesto pred sebou dostatočný rozhľad. Aj podľa názoru krajského súdu správne okresný súd ustálil ako príčinu vzniku dopravnej nehody nesprávny spôsob jazdy vodiča obžalovaného, ktorý si musel byť vedomý, že pokiaľ cúva s vozidlom po príjazdovej komunikácii a nevenuje dostatočnú pozornosť situácii za vozidlom, ktorý priestor navyše nemá ani celý výhľadovo pokrytý, môže dôjsť k stretu s iným účastníkom cestnej premávky resp. chodcom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 4 ods. 1 písm. e) zák. č. 8/2009 Z. z., vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám.

Podľa § 4 ods. 2 písm. h) zák. č. 8/2009 Z. z., vodič nesmie ohroziť chodcov na chodníku, cyklistov na cestičke pre cyklistov, chodcov a cyklistov pri odbočovaní, pri vchádzaní na cestu a pri otáčaní alebo pri cúvaní.

Podľa § 22 ods. 2,3 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky. Ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilých a náležite poučených osôb.

Obžalovaný cúval v mieste, kde je možné pohyb chodcov očakávať, pričom neprispôbil svoje správanie situácii v cestnej premávke, keď pri cúvaní na príjazdovej ceste nevenoval dostatočnú pozornosť situácii za vozidlom a to rovnomerným sledovaním oboch spätných zrkadiel, čím zapríčinil stret s chodkyňou poškodenou K. J., čomu zodpovedajú aj závery znalca z odboru cestnej dopravy ako aj závery rekonštrukcie na mieste samom, čím došlo k poškodeniu zdravia poškodenej. Obžalovaný

mohol zabrániť nehode, ak by pri cúvaní sledoval priestor za vozidlom, kedy by musel vidieť poškodenú, eventuálne, ak by k cúvaniu pribral ďalšiu osobu.

Obžalovaný svojím konaním preto naplnil všetky pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, vrátane subjektívnej stránky vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Tr. zákona. Zavinené protiprávne konanie obžalovaného malo za následok vznik ťažkej ujmy na zdraví poškodenej. Správne okresný súd vyhodnotil aj kvalifikačný znak porušenia dôležitej povinnosti ustanovenej zákonom podľa § 157 ods. 2 písm. a) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. h) Tr. zákona. Podľa súdnej praxe porušenie dôležitej povinnosti pri premávke na cestách je najmä také porušenie povinností vodiča, ktoré so zreteľom na silu, rýchlosť a hmotnosť motorových vozidiel môže mať za následok vážnu dopravnú nehodu, a ktoré podľa všeobecnej skúsenosti takýto následok skutočne často máva. Pokiaľ vodič nesleduje situáciu pri cúvaní v mieste, kde je reálny pohyb chodcov, ide o porušenie dôležitej povinnosti uloženej vodičovi zákonom, keďže môže mať vážny následok na zdraví chodca, k čomu aj v posudzovanom prípade došlo.

Krajský súd nezistil ani pochybenia vo výroku o treste, keď prvostupňový súd prihliadal na odpis registra trestov obžalovaného, v ktorom obžalovaný nemal doposiaľ žiaden záznam, ako aj na výpis z evidencie priestupkov, z ktorého plynie, že obžalovaný sa v posledných piatich rokoch dopustil priestupkov na úseku dopravy, keď 02.12.2020 počas vedenia vozidla používal mobilný telefón, dňa 26.03.2021 sa nevenoval vedeniu motorového vozidla. Dňa 02.07.2021 prepravoval väčší počet osôb ako je dovolené a nemal pri sebe platné doklady, dňa 05.07.2021 spôsobil dopravnú nehodu, keď nedal prednosť vozidlu idúcemu po hlavnej ceste, za čo mu bola uložená pokuta 400,- eur, dňa 26.02.2022 rušil nočný klud a 02.03.2022 viedol vozidlo bez potrebných dokladov. Okresný súd postupoval podľa zásad ukladania trestov uvedených v ust. § 34 ods.1 až 5 Tr. zákona, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, teda tesne nad dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je v posudzovanom prípade jeden rok až päť rokov a výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu dvoch rokov.

Obžalovaný spôsobil ťažkú ujmu na zdraví poškodenej pri vedení motorového vozidla, keď porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, preto na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti a vytvorenie podmienok pre jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, je namieste ukladať aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 36 mesiacov a to okrem povahy a závažnosti stíhanej trestnej veci aj s poukazom na mnohosť priestupkov obžalovaného na úseku cestnej premávky.

Krajský súd nezistil pochybenia ani pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, keď obžalovaného zaviazal nahraďiť škodu zdravotnej poisťovni z titulu nákladov na liečenie poškodenej, ktorú si riadne a včas uplatnila. Výrok, ktorým súd poškodenú K. J. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces, považuje aj krajský súd za správny, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné jednomyseľne zamietol.

jednomyseľne

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.